

З української лірики ХVІІ в.

Подав

Михайло Возняк.

У рукописному відділі Курніцької Бібліотеки зберігається під ч.1125 збірник кінця ХVІІ поч.—ХVІІІ в.¹⁾, де побіч польських пісень, віршів тощо задержалися тексти чотирьох українських пісень. Перша з них не відома з іншого тексту. Ось ця :

Pieśń Ruska.

Czom, czom, Diwonko, smutne liczko maiesz,
Czom oczenkami smutno pohladaiesz ?
Boiuseż ia toho, kolib ty dawnoho
Do swoho serdeńka nemiła druzenka.
Czom że ty smutnenka, skazy prawdu szczyru.
Pokol ne skazesz, potul ne uwiru.
Ne tuży ty sobi, koli Ia lub Tobi;
A koli neluby, szukay dawney zhuby.
Ach, ach, serdeńko, Bohu prysiachu²⁾ (sic),
Szczu Ia nad Tebe inszoho ne maju.
Poszli wsenki proczki, iak hlanuli oczki
Na Twei sluzbonki do moiey Diwonki.
Ach, serdenko, ne seż, ia toie znaiu,
I lublu Tebe, o niszczu nedbaju.
Bis stoit o bidu, da wsmich czy neprydu,
Szczu, trochu pobywszy, pokinesz, lubiwszy.
Ach, serdenko, hoden takij smicha,

¹⁾ З цим збірником міг я зазнайомитися в науковій роботні Бібліотеки Оссолінеуму, за що складаю щирю подяку Управам обох бібліотек, львівської й курніцької.

²⁾ Очевидно, помилка замість „prysiahaju“.